

شورش مشت زن

۳ بهمن ۱۳۹۳ ساعت ۱۹:۵۲

شورش مشت زن ها که با نام های قیام بوکسورها و جنبش ایهتوان نیز شناخته می شود، جنبشی میهن پرستانه بود که توسط انجمن هماهنگی درستکار در سال های بین ۱۸۹۸ و ۱۹۰۱ در چین رخ داد. این جنبش بر ضد امپریالیسم خارجی و مسیحیت بود. در ۱۹۰۰، جنگجویان مشت زن، خارجی های شهر پکن را ترسانده و آن ها را مجبور به پناه گرفتن در منطقه سفارتخانه های شهر پکن کردند.

شورش مشت زن ها که با نام های قیام بوکسورها و جنبش ایهتوان نیز شناخته می شود، جنبشی میهن پرستانه بود که توسط انجمن هماهنگی درستکار در سال های بین ۱۸۹۸ و ۱۹۰۱ در چین رخ داد. این جنبش بر ضد امپریالیسم خارجی و مسیحیت بود. در ۱۹۰۰، جنگجویان مشت زن، خارجی های شهر پکن را ترسانده و آن ها را مجبور به پناه گرفتن در منطقه سفارتخانه های شهر پکن کردند. این اقدام باعث شد تا ملکه "تزی شی" که در ابتدا دودل بود با اصرار محافظه کاران دربار امپراتوری علیه بیگانگان اعلام جنگ کند. دیپلمات ها، مردمان غیرنظامی خارجی، سربازان و مسیحیان چینی در منطقه سفارت نشین پکن به محاصره نیروهای ارتش امپراتوری درآمدند که این محاصره ۵۵ روز طول کشید. مقامات دولت چین در برابر مسئله زنده نگه داشتن یا کشتن خارجی های این منطقه با یکدیگر دچار اختلاف شدند که باعث درگیری بین این دو گروه شد. محاصره هنگامی پایان یافت که اتحاد هشت ملت نزدیک به ۲۰,۰۰۰ نیروی نظامی به چین فرستادند و پس از شکست دادن ارتش امپراتوری چین، پکن را گرفتند. پروتکل مشت زن در تاریخ ۷ سپتامبر ۱۹۰۱ به قیام خاتمه داد و در آن مجازات های سنگینی بر دولت چین بسته شد. مشت زن ها معتقد بودند که با تمرین های سخت، رژیم غذایی، هنرهای رزمی و نیایش می توانند به ویژگی های فراطبیعی همچون پرواز کردن دست بیابند. همچنین بر این باور بودند که میلیون ها روح سرباز از آسمان ها برای کمک به آن ها در پاک کردن چین از بیگانگان خواهند آمد. مشت زن ها معمولاً از کشاورزان، روستاییان و کارگرانی تشکیل شده بودند که از بلایای طبیعی (همچون سیل)، گسترش اعتیاد به تریاک به جان آمده بودند و مسیحیان، مبلغان مسیحی و اروپاییان مهاجر را دلیل بدبختی های خود می دانستند. در نهایت با حمله تمامی نیروهای اتحاد هشت کشور اتریش-مجارستان، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، روسیه و ایالات متحده آمریکا شورش مشت زن ها درهم کوبیده شد.

